

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

ויקרא - ה' ניסן תשע"ג 17

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ ייחודי
שבת	ה'	ט"א:	נ"ט
ראשון	ו'	ט"ב:	ס'
שני	ז'	ט"ג:	ס"א
שלישי	ח'	ט"ד:	ס"ב
רביעי	ט'	ט"ה:	ס"ג
חמישי	י'	ט"ו:	ס"ד
שישי	יא'	ט"ז:	ס"ה

מעלת הלימוד

פגת אין כל חדש להודיעך, אך זאת אני מודיעך ובכל יום יהיו בעיניך פחדשים, שתהלה לאל בחסדו הגדול ובשיעורו הנפלאה באתי לביתי לשלום, ותודה לאל כפר שבתי פה ברסלב, מי ימלא גבורות ה', מי יאמין לשמועתינו, זכרו היטב את כל הפחדים העצומים אשר הפחידוני החולקים, עד אשר רבים מאוהבינו אנשי שלומנו אמרו נוֹאֵשׁ, כאלו אי אפֶּשֶׁר בשום אפן שאשוב לביתי, ועתה לכו חזו מפעלות ה' נפלאות תמים דעים, כי באמת לא דבר ריק הוא, כי זה אחד מגבורות נוראותיו של אדוננו מורנו ורבונו הנשגב מאד זכר צדיק וקדוש לברכה, מי פעל ועשה קורא הדורות מראש וכו', ואם אמנם עדין הם חורקים שנים עלינו ועלי ביתר ורוצים למצא חס ושלום איזה עליה עלי חס ושלום, אבל בה' בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי, הוא המאזיני חיל וחקוני בעזות דקדשה הנמשך מתורת ה' ותפלת ה' לבל אסתכל על שום פחד ולשוב לביתי לשלום, תהלה לאלקי, הוא יהיה בעזרי ויגמור בעדי לטובה ויצילנו מחרב מפייהם וכו', וקוּיני בהשם יתברך שגאולה בהם מה שרצו לראות בנו ויקים כרחה שחת בה ופל וכו', כי לא יטש ה' את עמו בעבור שמו הגדול, כי השם יתברך יודע האמת והאמת הוא אחד,

ותודה לאל מיום ביאתי עד הנה עזרנו השם יתברך שדברנו הרבה מתורותיו ושיחותיו הקדושות של רבנו, ובפרט בענין התורה הזאת המדברת מאמת שהאמת הוא אחד וכו', שהיא התורה אשר רבי עקיבא פשתגיעו לאבני שיש טהור וכו' (בסימן נ"א לקוטי מוהר"ן חלק א), ותהלה לאל דברנו בשבוע העבר הרבה מזה, אשרי און ששמעה, אשרינו שזכינו למה שזכינו לידע מרבי קדוש אמתנו כזה, רבי בעלמא דין אשר הוא מלמדנו תורות פאלה השגות וידעת אלקות כזה נפלאות פאלה, ורבי בעלמא דאתי כי העקר נדע שם בחסדו יתברך כל אחד כפי מה שסבל ישורים ומסור נפשו בשביל להתקרב לשמו ולתורתו הקדושה, המוליך אותנו בדרך האמת המכניס בלבנו לקים באמת תורת משה אמת תורה שבכתב ובעל פה לילך בדרך אבותינו הצדיקים האמתיים חבלים נפלו לי בניעמיים וכו', ועתה בני חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת, כי ה' אלקינו ההולך עמנו להושיע אותנו אל לעזבנו ואל קטשונו.

(עלים לתרופה - מכתב ק"ע)

תורה נ"א - אמר רבי עקיבא

עולם מתוקן

החיות שהם מגושמות מאוד זה בלי בחירה. אפילו המלאכים שהם קדושים וטהורים זה גם בלי בחירה. רק האדם הוא הנברא היחיד שקיבל כוח פלאי לבחור בעצמו בין טוב לרע. וזה עיקר החשיבות והערך - כשאדם מכוח בחירתו העצמית בוחר בטוב.

"הבחירה היא החדוש והפלא הגדול מכל יצירת מעשה בראשית, כפונקציה בספרים ובדברינו כמה פעמים." ³

קודם הבריאה

"קדם הבריאה, כשהיה הבריאה בלח, כפיכול, קדם שהוציא אל הפעל, היה פלו אחד, וכלו אמת, וכלו טוב, וכלו קדש. אפלו שם טהור לא היה שיש לומר, כי טהור אין שיש אלא פשיש טמאה." ⁴

קודם בריאת העולם, טרם שנברא העולם ויצא לפועל, כשהוא עוד היה רק הכח כפיכול, שם הכל היה טוב

והתהוות השקר, שהוא הרע, שהוא הטמאה, הוא מחמת הרחוק מאחד. כי הרע הוא נגדיות, למשל, כל מה שהוא נגד רצונו של אדם הוא רע. ובאחד אין שיש נגדיות, אלא פלו טוב. וזה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה: 1 'ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו', שיהיה פלו הטוב והמיטיב, כי באחד אין שיש רע. ועל פן לעתיד לבוא יקים: 2 "שפת אמת תכון לעד", כי יהיה אז פלו אחד, פלו טוב:

בחירה

המטרה, מטרת בריאת העולמות, שבשבילה נעשו, נבראו, נוצרו ונאצלו כל העולמות, מתכלית המדרגה עד עולם העשיה התחתון, היה בשביל ה"אדם" בעל הבחירה, שהכול נברא רק בשבילו לבד.

ומדוע האדם כל כך חשוב יותר מכל כל הברואים ויותר מכל מה שיש על פני תבל? אלא, שלכל הברואים אין שום בחירה, כגון

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדין היומי בליקו"מ

כבוד רבו ות"ח ג' - מלמדים ד'

א. אביו ואמו נותנין להבן לבוש לנשמתו, שעל ידי זה עושה כל עבודתו בזה העולם. וכשלא נתקדשו אביו ואמו כראוי, אזי נאחו בהלבוש בחינת בגדים צואים שהם מונעין אותו מהקדושה. (ג - א)

ב. כשהרחוקים חוזרין בתשובה והם מפשיטין מעצמן בגדים הצואים, ומלבישין את עצמן בכסות נקיה, בודאי נתגדל כבוד ה' מאוד. (ג - א)

ג. כשנותן כבוד לאביו ואמו, נמשך עליו מהם כבוד, וזוכה ליראה, וזוה תלוי כל התורה כולה, ותיקון כל המעשים טובים, כי ע"י הכבוד שזוכה להמשיך לעצמו מאביו ואמו, מפשיט מעצמו הבגדים הצואים ומלביש את עצמו במלבושי כבוד. (ג - א)

"אף על פי שהאדם מחויב לכבד את כל אחד מישראל, אף על פי כן עיקר הכבוד צריך לתן לאביו ואמו, כדי להמשיך מהם על ידי זה לבושי כבוד."

ד. עיקר התעוררות התשובה הוא רק על ידי עסק התורה שהוא שורש הנשמות, שעל ידי זה זוכין לתשובה שזהו כבודו יתברך. (ג - א)

"על כן בודאי עסק תורה גדול מכבוד אב ואם, כי עקר הקדושה והכבוד של הנשמה נמשך רק מתלמוד תורה, כי שם בהתורה הוא עיקר שורש נשמותינו במחשבה תחילה דקודשא בריך הוא."

ה. עיקר ההתקרבות לצדיק האמת הוא בשביל לזכות לאמונה. (ג - ב)

ו. על ידי הכבוד שמכבד את רבו, על ידי זה נגדל ונתרבה בחינת המשכת רוח הקודש רוח נבואה של רבו, ועל ידי זה נתברר המדמה וזוכה לאמונה שזה העקר מה שצריך לקבל מרבו. (ג - ב)

המצב שהוא מונח בו עכשיו, ברגע זה, הוא מתקרב ומתקשר להשם ית'! איך דווקא במצב שהוא נקלע אליו, במצב שהגיע אליו הוא יזכה לקרבת ה'?

על ידי שאת כל השינויים הוא מרים וכולל בו ית', על ידי שהוא יודע שהכל רק מאת ה', על ידי זה הוא מבטל לגמרי את אחיזת הסטרא-אחרא הנאחז בשינויים, ועל כן אפילו בתוך כל השינויים לא יכול היצר הרע להפילו ולהרחיקו חלילה.³

עולם סתוקן

"אם היו כל בני אדם מתנהגים כדלכלל הכל באחד, בודאי היה הכל באהבה ושלום ואחדות, והיה כל העולם מתקן בתכלית התקון, כי זה יקר מן הכל, כמו שפאמר: "ואהבת להעז כמוד", אמר רבי עקיבא, זה כלל גדול בתורה, כי באמת אף על פי שדעת כל אדם משנה מחברו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אף על פי כן צריך כל אחד לאהב את חברו כנפשו ולידע שהכל אחד, כי כל הפעולות משתנות נמשכין מאחד הפשוט. וה' יתברך ברא כל אחד בדעה משנה מחברו דיקא, כדי שכל אחד בשנוי דעתו יכלל באחדות עם חברו, ולא יבואו לידי קנאה ושאנא וקטטה, חס ושלום, על ידי שנוי דעתם, רק יאהבו זה את זה ויקימו את התורה והמצוות יחד ויכללו כלם באחד, שזה יקר מאד אצל ה' יתברך."³

1. פסחים נ. 2. משלי י"ב. 3. ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות רבית ה - א. 4. לשון רביה"ק בתורה.

כמה פעמים חזר בעצמו דברי העולם שאומרים עליו שאין כאן ממצע, רק או שהוא חס ושלום כמו שהמתנגדים בודים עליו וכו' הדוברים על צדיק עתק רחמנא לצלן וכו', או אם הוא להפך שהוא צדיק אמתי, אזי הוא חדוש נפלא ונורא ונשגב שאי אפשר לשער במח אנושי כלל. כי כך היו רגילים רב העולם לומר עליו זכרונם לברכה. והוא זכרונם לברכה חזר בעצמו דבורים אלו כמה פעמים ורמז לנו שהאמת הוא כן שאין כאן ממצע. והבחרו לבחר לו האמת כי האמת הוא אחד. (וענין פסימן נ"א בלקוטי א') ומזאת השיחה בעצמה יוכל להבין מעט גדלותו, כי על ידי עצם ההתנגדות והמחלוקת יוכל להבין האמת בהפך ממש, ויתפלא על עצם גדלותו בלי שעור כי אין כאן ממצע כפי"ל והבן היטב האמת לאמתו: (חיי מוהר"ן - רס"ב)

- "כולו טוב", ולא היה שייך שם שום רע ושום פירוד וריחוק מאיתו יתברך. במצב כזה אין שייך בחירה, כי כשאין שום מציאות ואחיזה לרע, אזי מי הוא השוטה שלא יבחר בטוב ובנועם?³

אחר הבריאה

רק אחר בריאת העולם, כשהעולם יצא מכוח לפועל ונבראו כל בראי העולם, שם התחיל 'שורש אחיזת השקר'. במצב הזה שיש אחיזה לשקר, כאן מתחיל "כח הבחירה". כאן מתחיל כור המבחן והנסיון, מי הוא החכם שיבחר בטוב ובנחץ? מיהו המשכיל שישכיל להתעלם מהשקר ולא לתעות אחריו? מיהו המשכיל שלא יפול לנוכח ערמומויות ונוכלויות השקר?³

דעות

השקר אין לו שום מציאות ויכולת לבלבל ולהטעות, כי על ידי ריבוי ושינוי הדעות. ככל שיש יותר דעות, יותר בני אדם ויותר שינויים, כך השקר יכול יותר להאחז.

"כן בכל דור ודור, כל מה שנתרבו בני אדם ביותר יש כח להיצר הרע ביותר להחטיא את האדם אפילו הגדול במעלה, והעקר על ידי בני אדם שמתלבש את עצמו בבני אדם שאינם בעלי כח כל כך, ומחטיאם, ואחר כך על ידם יכול להחטיא, חס ושלום, אפילו את הגדולים ביותר כמו שאמר אדוננו, מורנו ורבנו, זכרונם לברכה, שבני אדם הם מונעים גדולים מאד וכו'. וכן אמר; ש'האדם יש לו כח להכשיל את חברו יותר מהיצר הרע וכו'. ועל כן כל כח היצר הרע ביותר הוא על ידי מחלוקת, וכמו שהפליגו רבותינו זכרונם לברכה, בעצם גנות המחלוקת, שעל ידי זה נחרב בית שני וכו', ועדין לא חזרנו לארצנו על ידי זה."³

זמנים

עובר מה שעובר, יום רודף יום, שעה רודפת שעה והשינויים תמידיים. בוקר, צהרים, ערב, אור, חושך, קור, חום, ימי הבחורות, ימי זקנה, וכו' וכו'.

ובתוך כל השינויים, ההצלחות, הקשיים, והנסיונות, מנסה היצר הרע להאחז ולהכשיל את האדם להפילו לשקר. לכן השינויים הם סכנה גדולה שיכולים להרחיק את האדם ולהפילו מעבודת ה'.³

הכל לטובתו

העצה היעוצה להנצל מהיצר הרע בכל מצב, ובכל מקום, ובכל שינוי, ובכל מה שיעבור על האדם, היא על ידי שתמיד תמיד יכוון דעתו ויאמין באמונה שלמה ש"הכל לטובתו", והכל רמזים מאת השם ית' הקורא לו לחזור אליו. ועל כן הוא צריך לראות ולחפש איך מתוך

ז. כל מה שמשוררין ומזמרין ומשבחין אותו יתברך, על ידי זה בעצמו יכולין לשבח אותו עוד יותר ויותר. (ג - א)

ח. עיקר הזקנה והשיבה הוא בשביל ברור המדמה, בשביל שיגלה אמונה הקדושה בעולם. (ג - ד)

ט. עיקר שלימות האמונה זוכין רק בזמן שביהמ"ק קיים. (ג - ה)

י. עיקר תיקונם של בני ישראל הוא ע"י התקרבות לצדיקי הדור האמתיים, שהם בחי' נשיאי ישראל. (ג - ט)

יא. אי אפשר לכנוס אל הקדושה להכיר את השי"ת, כ"א ע"י אמונה שהוא בחי' פתח ושער. (ג - י"ג)

יב. אסור להתקרב להצדיק בשביל שמושי חול כנהוג עכשיו בעונותינו הרבים, רק עקר ההתקרבות יהיה בשביל ה' יתברך כדי לזכות לאמונה שלמה. (ג - ח"י)

יג. כל הנהגת הכוכבים והמזלות דהיינו הנהגת הטבע, נכנעים ומתבטלים לצדיק האמת שמגלה ההשגחה בעולם ומבטל הנהגת הטבע. (ג - כ)

יד. הרועים והמנהיגים של שקר מסתירים ומכסים אור הצדיקים האמתיים עד שאין נכרים כלל, ואין רואין אותם כלל כאלו אינם בעולם חס ושלום, והצדיק הגדול בחינת יוסף הוא רואה ויודע את כל זאת, ועוסק לתקן כל זאת לגלות אור האמת בעולם. (ג - כ"א)

טו. בכל עת וזמן שאין יודעין מהצדיקים האמתיים שבאותו הדור, צריכין לפרנס ולהחיות את עצמם בהתורה שגילו לנו הצדיקים האמתיים שלפנינו. וצריכין אנו לילך בדרכיהם עד שירחם ה' יתברך עלינו ויגלה לנו את הצדיקי אמת שבדור הזה שיש להם בחינת רוח נבואה רוח הקדש, שיש להם כח לברר המדמה ולגלות האמונה בעולם. (ג - כ"א)

"התורה מלמדת אותנו בכל דור ודור שצריכין לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד בכל מיני הפוש במסירות נפש, לזכות למצוא את הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף, שהוא בחינת הצדיק האמת שבדור. וכמו כן אנו צריכין בכל דור ודור לבקש ולחפש בכל כוחנו במסירת נפש את הצדיק האמת, עד שנזכה למצוא ולהתקרב אליו, ואז נזכה לאמונה שלמה שעל ידי זה תבא הגאולה, אשרי הזוכה לזה, אשרי המחכה לזה, אשרי המבלה כל ימיו להתגעגע ולהשתוקק ולכסוף לזה."

לעשות מתורות תפילות

ותגלה האמת בעולם חיש קל מהרה. ותקים בימינו "שפת אמת תכון לעד..." הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. שלח אורך ואמתך המה ינחוני ביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא, ישוב ירחמנו יכבש עוונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם. תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש מינו כקדם. **אמן ואמן** (לקוטי תפילות נ"א)

הנעור בלילה (תורה נ"ב) - היכן אנחנו בעולם שזכינו לשמע פזאת?

עושי דברו לשמוע בקול דברו

מאמר הנעור בלילה סימן נ"ב נאמר בשנת תקס"ג בבחינת עושי דברו לשמוע בקול דברו. כי מורנו הרב ר' נתן זכר צדיק לברכה קים ענין זה מתחלה מדעתא דנפשה. ובאותו היום בא אל אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק לברכה והוא פיון ברוח קדשו הנורא והנפלא מאד וגלה לפניו הענין הזה:

ומורנו הרב רבי נתן זכר צדיק לברכה בשמעו איך שמגלה לפניו ענין הזה שעשה מדעתה דנפשה, ומה שזוכין על ידי זה, וגם מעצם הרגשותו בנעימות הדברים הקדושים האלה, נתבטל מגשמייותו ויצעק בקול ואמר גיוואלד ארוצה נא בשוקים וברחובות ואצעק אהה מה הם חושבים לנפשם. ומגדל תבערת לבבו עד שממש יצא מדרך אנושי, רצה באמת לרוץ ולצעק כנ"ל. ומיד חטף אותו אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק לברכה בבגדו, ואמר לו עמד כי לא תפעל כלל. (שטייא דוא וועסט ניט פועלין). (חיי מוהר"ן - כ"ג)

שמחו מאוד בריקודין ומחולות

גם אמרתי לפניכם אז התורח הנעור בלילה (לקוטי מוהר"ן נ"ב), ועל ידי שעורכנו הריח הטוב והנורא של אלו שתי תורות נפלאות מרבנו זכרוננו לברכה נתן שמחה גדולה בלב כלנו, ונשבנו אחר כך אל הסעדה בשמחה, והיינו שמחים שם וכל בני הנעורים שמחו מאד בריקודין ומחולות כראוי לשמח כשזוכין לשמע דברים נוראים כאלה שלא שמעתו אינן מעולם.

(ימי מוהר"ן - ח"ב מ"ד)

עוד יהיה זמן שיהיה הדרך הזה דרך פנושה לרבים

דבר פעם אחת מהדרך הקדושה של הנעור בלילה שגלה אדמו"ר זצ"ל ואמר אז בזה הלשון, עוד יהיה זמן שיהיה הדרך הזה דרך פנושה לרבים כמו עכשו היא דרך פנושה לרבים להניח טלית ותפלין בכל בקר, ואודות הפחדים שיש בזה, אמר שעל זה נאמר מה דאיתא בזה הקדוש פרוש פרוש ששלח בענין הליכת כלב להברון להשתטח על קברי האבות, ולא נתיירא מהענקים ואיתא שם על זה, "מאן דאיהו בדוחקא לא אסתפל מידי, כך כלב בגין דהנה בדוחקא לא אסתפל מידי, ואיתא לצלאה על קברי אברהם וכו' וכן כל אדם מי שידע ומחשב עצמו היטב, שפיהרף עין ופרחו ימי ויצטרף לתן דין וחשבון מפל מעשיו ולא יתרו לו על שום דבר וכו', מי שמחשב את עצמו על כל זה בודאי לא יביט על שום מניעה מהפחדים וכיוצא ומכל שכן שבאמת אין בזה שום פחד כלל כמו שאמר אדמו"ר זצ"ל בפרוש בעת שדברו לפנינו מזה, ואמר שאם היה לו בן יחיד היה משלחו יחידי בלילה לשדה ולא היה חושש לשום דבר ואמר זאת על כל אדם שאין לפחד כלל משום דבר, כי שלוחי מצוה אינן נזוקין, בפרט מצוה פזאת.

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ט)

להעלות כל העולם התלוי בו להפיל בו יתברך

אחר כך בעצם תשוקתם פתחתם פי בחסדו וישועתו יתברך וספרתי להם איך נאמרה התורה הקדושה הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי וכו'. ואמרתי לפניכם כל התורה הנוראה הזאת. והודעתי להם האמת שרבנו זכרוננו לברכה הזהיר מאד לבני הנעורים לפרש שיחתו יתברך בכל יום ויום ובפרט בלילה ובדרך יחידי. עד שיכולים לזכות על ידי זה להפיל פחית המציאות ולהעלות כל העולם התלוי בו להפיל בו יתברך שהוא מחיב המציאות וכו'. וכמה בני הנעורים הלכו בצד העגלה ואחריה. כי הלכו ברגליהם משם עד הגרעניץ שהוא קרוב לפרסה. וכלם עמדו מרעיד ומשתומם תסמר שערות בשרם כמעט שיצאה נפשו. ואחד מהם היה דין קהלת בראד מפלג גדול בתורה שידע לומר פשוטים נפלאים גדולים בגמרא פרוש תוספות וגם השאר היו לומדים וחשובים בלם נבחרו משמע לא ידעו מה לעשות. וגם אני בעצמי ורבי נחמן (מטולטשין) הזפתי עצמי מחדש היכן אנחנו בעולם שזכינו לשמע פזאת. ועדין מתורתנו אנו רחוקים

ואני צועק בלבי עתה על הימים שעברו כמה שנים שלא זכיתי לקים זאת מרבוי המניעות, אבל אני משמח עצמי על המעט דמעט שזכיתי לפעמים לקים מעט מזה. וגם מה שזכינו לפרש שיחתנו ביום וכו' הוא גם כן יקר מאד מאד. כי לאו כל אדם זוכה לקים כל הנ"ל בשלמות, ואשרי הזוכה להתבודדות אפלו ביום. אבל אשרי ואשרי הזוכה לקים בפשיטות הנעור בלילה וכו' וכו'. עד שיזכה להפיל וכו', יהי חלקנו עמהם לעולם, ועל כן זרזתי עצמי לכתב לכם מיד קדם תפלת שחרית. כי זה האגרת הוא אצלי תלמוד תורה דרבים, כי אולי אולי יזכה אחד על ידי זה להתעורר לקים כל הנ"ל. או מקצת מזה על כל פנים...

ועקר השועה צריכין בענין הרחמנות הגדול מפל מיני רחמנות להקניט ולקשר הדעת בלב כל אחד ואחד עד שיצא כל אחד מהעוונות והשטויות וכו' שנדבקו בו, השם יתברך יצילנו מעתה, כי עדין האורב יושב בדרך ובחדרי חדרים וגם באתגליא אצל כל אחד ואחד. וכן הוא בגמרא ובלבוב ובכל המדינות שבעולם הזה עולם השפל עולם העשיה, עולם שפל יצורי קדם צריכין לעבר בו ולסבל מה שישבל, ולהתנסות ולהצטרף בזה העולם המעשה והנסיון דוקא. אשר בכל יום ואפלו בכל רגע אורבים עליו כמו שאורבים. ואי אפשר להנצל מזה כי אם על ידי התורה הקדושה ועל ידי התפלה והעקר על ידי התבודדות ושיחה הנ"ל:

(עלים לתרופה - מכתב רצ"ג)

להנצל מגאווה טמונה

גם ספר מורנו הרב רבי נתן, זכר צדיק לברכה, מעשה מהבעל שם טוב הקדוש, זכר צדיק וקדוש לברכה: פעם אחת התפלל עם החבריא שלו והתפללו בהתלהבות גדול מאד, כדרכם. אחר כך, כשגמרו תפלתם, ראו שהבעל שם טוב הקדוש, זכר צדיק וקדוש לברכה, הוא בפנים זועפות מאד. ואחר כך ענה ואמר להם: בעת שהתפללתם, הכניס הבעל דבר בכל אחד מכם מחשבות של גאות ורמות רוחא בזה שאתם מתפללים בהתלהבות ובדבקות כזה, ועל ידי זה נתעורר למעלה קטרוג עליכם והיה לי יגיעה גדולה, עד שהמתקתי זאת. וספר זאת למען דעת כמה וכמה צריכין להרבות בתפלה להנצל מגאווה. שהיא תועבת השם, כי יכול להיות, שנשאר בלב גאווה טמונה, חס ושלו, וכמבואר בהתורה "הנעור בלילה" הנ"ל. ועל כן צריכין בשביל זה להרבות מאד בהתבודדות בתפלות וצעקות לה' יתברך בלילה ובדרך יחידי, עד שיזכה לבחינת בטול באמת, שלא יהיה בו שום גאות ושום ממשות. עד שיזכה על ידי זה להיות נכלל עם כל העולמות התלויים בנפשו באחדותו יתברך האין סוף, שהוא מחויב המציאות.

(השתפכות הנפש - נ"ט)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

איך רבינו הקדוש קורא לעזי-פנים, העומדים וחולקים על תפילת איש הישראלי?

תשובה משבוע שעבר: הדברים שאינם דבורים קדושים גורמים: שנתעורר חס ושלום סכת נוצרים סכת עכו"ם, שהוא חבוק דסטנא אחרא. ומתגבר חס ושלום ימין שקר ומתגבר גלות אמות העולם ונתרחקים מקדשת ארץ-ישראל. ועל-ידי-זה נתעלם האמת והרבי האמת ומתגבר חס ושלום ריב ומחלקת ואזי השכינה היא ריב עם קדשא בריך הוא על בנהא בגלותא שגלו מעל שלחן אביהם ומארכסם יצאו. (תורה מ"ח)

חנוכת המזבח ע"י הנשיאים

בפרט עתה שאנו עוסקים בזה

גם עתה שכחתי הערך אגב הטרדא להזכירך מחדש שבנדך שיהיה התחיל חמש מפרשת ויקרא שהוא א' זעירא שנתמרה תכף אחר הקמת המשכן שזה נעשה בכל דור על ידי צדיקי אמת שבונה משכן מהנקודות טובות הנמצאים בהגורעים שפגורעים ואפלו בפושעי ישראל וכו'. שמשם מקבלין התינוקות של בית רבן הגל פיהם שאין בה חטא וכו' שהיא התורה אומרה. וכל זה אתה צריך מאד לחזר בכל יום, וגם אני מחיה עצמי רק בזה וכיוצא בזה, ובפרט בענין הנהגת הקבוץ הקדוש וכו', בפרט עתה שאנו עוסקין לקרות הפרשיות אלו של ויקרא וכו', ואומרים בכל יום בתחלת ניסן חנכת המזבח על ידי הנשיאים וכו' ומסיימין בפרשת המנוחה שמודיע ומאיר לכל אחד פי מלא כל הארץ כבודו וכו' וכו'. מה גדלו חסדי ה' מה עמקו מחשבותיו שזכינו בדרך הזה לידע מחיות ומשיבת נפש פזה. יתר אין פנאי להאריך, און טאקי פארט האפ, און נאר האפ, און וויזיר האפ. און בלשון חסידים שבמדינת קיסר גרום הודו, טשאק טשאק: (עלים לתרופה - מכתב שניט)

בניסן מאירים השנים עשר נשיאים

שנים עשר נשיאים פנגד שנים עשר חדשים... ועל פן בניסן, שהוא ראש חדשים, אז מאירין כל השנים עשר נשיאים בשנים עשר ימים הראשונים, כי בכל יום ניום הקריב נשיא אחד בחנכת המשכן, כי ניסן הוא ראש חדשים ובו פלולים כל השנים עשר חדשים, שהם בחינת שנים עשר נשיאים שכל אחד ואחד מאיר לישראל בחינת סוד קדוש החדש - שהוא בחינת התגלות מלכותו יתברך שיתמלא פגומת הלבנה וכו' ואף על פי כן יהיה קיום העולם כמו שיהיה לעתיד וכו'. וזה בחינת חנכת המשכן שאז הקריבו הנשיאים, כי במשכן היו כלים לקבל על ידם השגת אלקותו יתברך בבחינה המיל, בבחינת וכבוד ה' מלא את המשכן, בחינת מלא כל הארץ כבודו וכו'.

(ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש ד)

איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחך.

ועשו לי מקדש: אמר משה: יהנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי, ואומר: יהלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה', ואומר: השמים כסאי והארץ הדום רגלי ואנו יכולין לעשות לו מקדש? אמר לו הקב"ה איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחך. שנאמר: ואת המשכן תעשה עשר יריעות. כיון ששמעו כך עמדו ונתנדבו ברצון ועשו את המשכן. כיון שעשו את המשכן מיד נתמלא המשכן מאורו של הקב"ה ומכבודו, שנאמר: וילא יכול משה לבא אל אהל מועד וגו', אמרו הנשיאים הרי הגיע השעה שנקריב קרבנות בשמחה

ששרה שכנה בינותינו מנין ממה שקראו בענין ויהי ביום כלות משה.

(מדרש תנחומא נשא פרק י"א)

לא נאמר מי יקריב ראשון

בשעה שא"ל הקב"ה למשה נשיא אחד ליום אמר להם משה לנשיאים לכולכם אמר לו הקב"ה שתקריבו אבל לא נאמר לי מי יקריב ראשון נתנו עיניהם בנחשו זה קידש שמו של הקב"ה על הים זה ראוי להוריד את השכינה והוא יקריב ראשון לכולם וכן עשה הדא הוא דכתיב ויהי המקריב וגו'.

(מדרש רבה במדבר י"ב - כ"א)

היה עושה יום טוב

א"ר שמעון בן יוסינה למה קרא לנשיאים רעים שמכיון שהיה אחד מהם מקריב קרבן וקרבו מתקבלת היה עושה יום טוב לאוהביו לרעיו ולקרוביו שתו ושכרו.

(מדרש רבה במדבר י"ג - ב)

כמה קרבן נשיאים חביב לפני הקב"ה

אמר ר"ש בן יוסינה ג' דברים כתוב כאן אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי כנגד שלשה דברים שעשו הנשיאים שלא כהוגן וקבלם הקב"ה ואלו הן בכל מקום אין היחיד מתנדב בקטורת והנשיאים הביאו י'כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת. בכל מקום אין היחיד מביא חטאת אלא אחר ידיעת חטאו ואלו הביאו שיער שלא בחטא. בכל מקום אין קרבן יחיד דוחה את השבת וכאן קרבן יחיד דוחה את השבת הא למדנו כמה קרבן נשיאים חביב לפני הקב"ה.

(מדרש רבה במדבר י"ג - ב)

לא נשתבחו קרבנות בעולם כקרבנות הנשיאים

חביבה הקטרת לפני הקב"ה תדע לך שהרי דוד נתאוה להקטיר קטורת שנאמר: יעולות מחים אעלה לך עם קטרת אלים אעשה בקר וגו', וכן את מוצא שלא נשתבחו קרבנות בעולם כקרבנות הנשיאים ולמה שהיו מקריבין קטורת תחלה בקרבנותיהם שכן הוא אומר על כל אחד ואחד בקרבנו י'כף אחת

עשרה זהב מלאה קטרת, ואח"כ פר אחד ולפיכך הקב"ה משבח קרבן כל אחד ואחד מהן זה קרבן פלוני זה קרבן פלוני לומר שערב לפניו והוא משבחן.

(מדרש תנחומא תצוה ט"ו)

מתי היה היום הראשון של בריאת העולם?

ביום הראשון: א"ר שמואל בר מתא מהו ביום הראשון מן היום הראשון שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאוה לדור עם בריותיו בתחתונים, ראה מה כתב בבריית יום ראשון ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, יום ראשון אין כתיב כאן אלא יום אחד, וכשם שיאמר יום שני יום שלישי אלא למה אמר יום אחד שעד שהקב"ה יחידי בעולמו נתאוה לדור עם בריותיו בתחתונים, כיון שהוקם המשכן והשרה בו הקדוש ברוך הוא את שכינתו ובאו הנשיאים להקריב, אמר הקב"ה יכתב שביום הראשון נברא העולם ויהי ביום שהוקם המשכן אין כתיב כאן אלא ביום הראשון מהו הראשון ראשון לבריאת העולם.

(פסיקתא רבתי ז)

הנרות והברכות אינן בטלים לעולם

מה כתיב למעלה מן הענין שנאמר: ויהי ביום כלות משה ויקריבו נשיאי ישראל, ואחר כך דבר אל אהרן: 'בהעלותך את הנרות', זה שאמר הכתוב: 'יראו את ה' קדושו כי אין מחסור ליראיו', את מוצא למעלה י"א שבטים הקריבו, ושבט אפרים הקריב וכל הנשיאים הקריבו חוץ מנשיאו של לוי, ומי היה נשיאו של לוי זה אהרן, שנאמר: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי, ואהרן לא הקריב עם הנשיאים, והיה אומר אוי לי שמה בשבילי אין הקב"ה מקבל שבטו של לוי אמר לו הקב"ה למשה לך אמור לו לאהרן אל תתירא לגדולה מזו אתה מתוקן, לכך נאמר 'דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות הקרבנות כל זמן שבהמ"ק קיים הם נוהגים, אבל הנרות לעולם אל מול פני המנורה יאירו וכל הברכות שנתתי לך לברך את בני אינן בטלין לעולם.

(מדרש רבה במדבר ט"ו - ו)

לקוטי מוה"ר"ן

תורה נ"ב

כשמתבודד בלילה בדרך יחידי מפנה לבו ודעתו מפל עסקי העולם הנה ומבטל הכל עד שמבטל את עצמו לגמרי. דהיינו שבתחלה מתפלל הרבה עד שמבטל מדה זאת ואחר-כך מבטל מדה אחרת עד שמבטל את עצמו לגמרי שלא יהיה בו שום גאות ושום ממשות עד שיהיה בעיניו כאין ואפס ממש עד שזוכה לבוא לבחינת בטול באמת.